

چکیده

در نظام حقوقی ایران و طبق نظر مشهور فقهای شیعه و سنت یکی از شرایط صحت عقد بیع، معلوم بودن ثمن در هنگام انعقاد عقد است لیکن در حقوق روز دنیا و عرف داخلی ایران بنا به مصالحی، بیع با ثمن شناور یعنی ثمنی که در زمان انعقاد عقد معلوم نشده و متعاملین تعیین قطعی آن را به آینده موکول نمایند از معاملات بسیار شایع و ضروری است که این مصالح اقتصادی اقتضاء می‌کند که نظام حقوقی ایران نیز، بیع با ثمن شناور را به رسمیت بشناسد چرا که متعارف بودن و شیوع عقد با ثمن شناور در حقوق روز دنیا و حقوق تجارت بین الملل و حتی در حقوق داخلی؛ مثل (قراردادهای پیش فروش ساختمان، قراردادهای نفتی و بیع با قیمت کارشناسی و...) یک حقیقت غیر قابل انکار در جامعه است. در این پایان نامه، با تکیه بر فقه شیعه سعی بر توجیه صحت و تبیین حدود و شرایط عقد با ثمن شناور شده است، تا از این طریق، صحت این نوع عقود را تایید نماییم، لذا به نظر می‌رسد قاعده ای عمومی در خصوص صحت عقودی که در آن به علتی، ثمن مبهم است اما قابلیت تعیین در آینده را دارد قابل استخراج است به نحوی که با تعبیری دیگر از قاعده‌ی غرر می‌توان برداشت کرد که علم تفصیلی به ثمن قرارداد در حین انعقاد عقد موضوعیت نداشته و مهم، رفع جهل منجر به ضرر نامتعارف در عقد است. نظرات غیرمشهوری هم در میان حقوق دانان و فقهای یافت می‌شود که با توجه به نیازهای امروز کاربرد بیشتری دارد و بر طبق آن‌ها، در مواردی عدم تعیین ثمن در لحظه‌ی عقد و یا واگذاری تعیین آن به دیگری به صحت قرارداد خدشه ای وارد نمی‌کند.

واژگان کلیدی: بیع، ثمن شناور، قابلیت تعیین، غرر